

دیار اقبالیم بعد از هجرت رسول خدا مانند

۷۸۹

کران بخند و از نماز ببره سند باشد و با حسن عبادت ایمان بعیب دارد و خود را از مردم پوشیده مدارد و کن جوید و کسی که رزق خود را ماند از کفاف بدارد و در آن صیر کند و چون هر کش فرزند مال فراوان از دنایند و کریم کنند کان فراوان مدارد و فعال باد و **إِلَيْهِ الْجَنَّةُ فَالْيَارَ سُوْلَ اللَّهِ وَهَارِ يَا ضَرِّيْحَتْ** قال حلو الدنی کفر مسود مبارک شد
بوی ریاض بثبت عرض کردند یار رسول انداد ریاض بثبت چپیت فرمود حلقه مانی کرو قال آنکه مانند بامنه
أَنَّا رَأَيْنَا الْبَطْنَ وَالْفَرْجَ مُضْرِبَ حَرَمٍ که است من بدان ببره و زوح شود اگر حرام و طلاق بحرام است و فعال ثلث
آخا فرق علی امته مز بعده **أَصْلَالَ اللَّهِ بَعْدَ لِغْرِفَةِ** و مصیلا **الْقِرْفَةِ شَهْوَ الْبَطْرَقِ** بعد از خود بر استان از سه
حضرت پناکم بخت نکه بعد از شناس خدا و مذکور طرق که راهی کنند و کر انکه از مصلات متحابات سلام پیش نشود بلکه
شکم و فرح را از حرام حفظ نتوانند و فعال هن **لَرَكَ مَعْصِيَّنِ اللَّهِ** خاکه رسول الله تبار و تعالی از ارض اسلام نوم اصله
کسی که عصیان خدا پر از مردی خدا و از هم خدا و کسر کوید خدا و مذکور قیامت راضی بدارد و فعال خدا
النَّاسُ هُنَّ عَشْوَ الْعِبَادَةِ فعافنهای و اجنهای بقیل و باشرها بمحیمه و نفر غلطانه ها فوکه بیان اعلی اما اصبح مز
علی عصیان علی اینها بترین مردم کسی است که شفیته عبادت باشد و از دام دست بدارد و نش را بعبادت

بکار دویاک مدارد که دنیار استخی ما یشکجه کند راند یکر و زرسا خدا مسجد و آمد و جاعی را کرسیت که پیر مون
مردوی حلقه زده اند فرمود کیست کفشد علامه کدام است عرض کردند که نسبت و اعقاب هایست و اشعار و هرمت
را از همکس سپرداشند فعال **ذَلِكَ عَلَمًا لَا يَضُرُّ مَرْجَحَلَهُ وَلَا يَنْفَعُ مِنْ حَلَمِهِ شَمَ** قال آنما قله العلم اینه مخدک و فرنضه
غایدند او سنت فاعد و مداخله هر فوisten خرمود این علمی است که نه جا هم آزاد یانی رساندند انسانی مز سو و یکی
علم بر سه کوته است علم باصول عقايد است که ببران مقلیه و محکمات قرآن استوار شود و یکر عدم محاسن
که از خدا و مذکور علیم با حکام شرعا بست پرون شاین چویست و اکره فضیلت فعال اینها آنها آنها

مَا جَاءَكُمْ عَنِّيْنِ وَأَنْوَيْكُمْ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَكُمْ بِخَالِفِ كِتَابِ اللَّهِ فَلَمْ أَظْهُرْ فِرْمَوْدَهِ مَنْ يَجِدْ بِأَقْرَآنِ
سخن میست بپدرید و اذ آن حکم که با قرآن مخالفت دارد و آن من بیت پریزید و فعال **مَا عَرَأْتُمْ** شنیل و لازم
 فقط هر کز خدا و مذکور بجمل عزیز نکند و از عقل و حلم زیل نظر بزید و فعال از آنچه پیجت المحن العلیم المغفیت المغفیت
 خدا و دست میدارد و مرد حلیم باعفت اکه فرنضیه عفت باشد و فعال **لَرِجُلِ آنَاهُ إِلَّا أَدَلَّكَ عَلَى اِمْرِهِ** خلک
 آنچه اینچه فعال بیل یار رسول الله ها کل اینل میبا آنکه آنکه آنکه شال فران کشنا خوچ مز ایشل فعال فانصر المظلوم
 فعال فران کشنا ضعف همیں نصیم فعال فاصنع لذاخر فعال فران کشنا آخر و عین اصنع له فعال فاصنیل رساند
 ایل من خیز اما پیشنه آن نکو ز فیل خصله مز هنده الجمل اینچه لر اینچه مردوی بر سول خنای و ساده فرموده
 بکاری م لات کنم که خدا و دست بدان بثبت عطا کند عرض کرد بفرمایار رسول انداد فرمود در راه خدا و دست عطا کرد هر چه

کرد تو اندشد که من بحاج ترازا و باشم فرمود نصرت مظلوم میکن کفت اکه من ضعیت ترازا و باشم فرمود نیکوی
کن با مردم بد خو عرض کرد بلکه من خود را بشم فرمود خود کار خیر زبان کشا آنکاه فرمود شاد میشوی که یکی از چنین فاق و تو
 در اینچه کشند مردی و حضرت رسول حرم و حضرت که یار رسول بعد که حیز از انبیا پیشی کر قیمی حال اینکه رفاقت
 اینسان بثبت یامی ظفال ایشل فعال اول من امیر بسته و اوقل من ایجا بی جهش اخدا الله پیشانی اینکه بدم و ایکه بدم

فرمود حلقه

فانما قله

قطه

خدا و دست عطا کن
از پنجه

علی افعتم

مہمن

دیار افایم بعده بعد از هجرت رسول خدا الی زمانه اند

94

قرتی دارد لاجرم دیگر ماره تبر جانی برداختن نویی کتاب مهناپ میرود چنان صواب نمود که این بخلات مبارکه
ترک نمودیم لکن در ترجمه این حججه ساختی را دارم و از تشکیل کلمات و تبیین لغات پیشی نخوایم از رحمت خدا و مدد عیید
بینست که این خدمت نارسا در حضرت خدا در سوال نشانه مقبول است

نقل من كتاب العشرين في فضائل حفظ القرآن

جدول ازکتاب دیم مجدد نسخه تحریر

۷۹

وقایع اقبالیم سبعه بعد از هجرت رسول خذلی زمان

۷۹۳

من سعاده المروج حسن الخلق کلام ابن ادم علیه لا له الا امراء امراء بغير فی او نهی عن منکر و کفر
الله تھان فرزند آدم عما زیان دست نه بر سودا و کمر مرد کیه در امر معرفت یا نهی از منکر سخن کوید با خدا را
پاکند المنشیع بیان الامانیک کلامیں توئی ذ فی کسر که پیش روی بچیز کی بالک مینت چیانت که بجا مدد کیران پاک
تھا هر کرد والنا جو نظر اکر زق و المختکر بینظر اللعنة باز کار اس طار منق دروزی برداشکر کع احکام
غلات دجزان کند قنطرت عنت باشد الو نہ کل الو نہ لین ترک عیا لد بخیز و مقداری ای بیهودگی دای بچی کی بکب
مال حرام عیاش را آسوده کند از دود و اسرایی و حضرت زیدان با خود کرد از خوشیش کرد مدن تواضع لشی و رفعه الله
من بکسر قضوعه الله من بعفر بعفر ای الله و من بعف بعف الشعغم کسی که از نلات مردم و کند خدا و خدا و داد پاک
و کسی که کناد مردم را معفو دارد خدا و داد کناد او عفو فرمید من بعصر خلیل الریاضیه بعوضه الله انکس که در صیحت
صحابه باشد خدا و داد اپنے ازوی رشی عوض دهد من بکظم پا جزء الله انکس که خشم خوشی را فر و خورد حسد از ندا
پا داشت نیک و ه من خد در رزق الله و من بد در حرمته الله انکس که کار عاشر بازد کند
خداد و دوزی او را فراخ وارد و انکس که تبدیل را کند محمد را کند خدا و داد من افتخار من ابواب الشلطان
افتش کسی که در حضرت سلطان فربت و منتشر یافت مغتوں کشت من قتل دویں دینیه فهمه
کسی که کشته شود در صیانت دین خود منتشر شدید یا به من برد الله به بحر ای فقہه فی الدین کسی که خدا و داد
خیرو خواهدا را در سایل و دینیه عالم و فقیه کند من اشتاق ای الجنة سارع ای الجہان من اشفع من الشار
لهی عن الشموات انکس که از اش و دزخ تبرد را و از شهوت نکند من ترقی الموت لهی عن
اللذات من افتخار العبد اذ الله و الله انکس که سند کار اسبیب عزت خوش داند خدا و داد او زلیل کند
در شریعت امینت و او مرتد است من نای ای صابرا کاد و من تعجل اخطا او و کاد کسی که کار بخیز و تو ای
کرد طرقی صوب حبت یا تردیک بصوب شد و انکس که عجلت من و خطا کرد یا زد میک بخطا افتاد من بزر
بیخرا بمحض دغبته و من بزر دفع شرایح خصی و ندامة من رذق من شی فلیک لذت ای الله
یعنی فلیک لذکرها من رفق یا میمی رفق الله به من عاد مرتضیا کو بزیک فخریه الجنة کسی که مرضی
عیادت کند جهواره جایی حست کند من دفاعی من ظلمه و فعد نصو کسی که برست کار خوش نفرین کند
نصرت یا به من شی محظوظاً فلذ اجر و من شبیه بیقو و قهو و من هم کسی که با قوی شجاعه جوید در شمار آنقوم و د
من طلب الغلم تکفل الله بزیقه هر کس که در طلب علم کو شد خدا و دلکفیل رزق او باشد من لذتی فعنه و
علمیه ضرر جھلله کسی که بسیح هلی سود کند جملش زیان رساند من ابطاء به عمله لوکسیج به
انکس را که محسن کرد ای بکار نیاید شرافت شب فائدی خیشند من جعل فاضیا بیخ بغيره شکن
کسی که متصدی حکومت قضادت شود و حکم بحق تواندی جرجی آشکار ہاک کرد من حمل سلطنه و فدی بیش
من الکبیر انکس که کالای خانه را برو و ش خوش حمد و ها زکبر بده من کذب بالشفاعت لعنه ها ہو القيمة ک
شفاعت مراد و غ دامداز شفاعت من در قیامت بی هرہ ما مدن بشن کرامه الامرازه پلیغ زینه الدینا

حسبه اول از کتاب و دهم من مجلدات تاریخ توران

من احبت دُنیا اضررها با خود و من احبت خود را ضرر دینه کسی که دوست دارد دنیای خود را اخترت خوش با
 بزای آرد آنکه آخترت را دوست دارد دنیارا زیان ساز من آهان سلطان اللہ امانته اللہ و من اکرمه
 سلطان اللہ اکرم اللہ آنکه که سلطنت خدا بر انکار کند خدا و مدارا خوار دارد و اخکش که نگریم کند خدا و مدارش کرم
 من جَعْلَهُ وَرِجْرَا كَانَ دَشْرَا كَانَ كَمْ بَعْلَهُ کسی که دوست دارد عرق قومی را خواه خیر و خواه شر مانند عامل بکار
 است غَرَاثَتْ عَادَ كَفْرَ بِاللَّهِ فَأَعْبَدُوهُ وَمَنْ شَكَّلَكُمْ بِاللَّهِ فَلَا يَعْطُوهُ وَمَنْ دَعَكُمْ فَأَجْهَبُوهُ کسی که شما را
 بنام خدا پنهان نده شود او را پنهان دهید و کسی که سوال کند عطا کنید و کسکه شمارا بسیاری طلب اجازت نمایند من
 مُشْغُلٌ إِلَى جَمِيعِ فَلَمِقَشِ دُوَيْدَا کسی که از شما جنس میکند از هر طبقه طبقی باشد توانی جذب کند و از عجالت بپرسید و
 من عَزَّةُ اللَّهِ سَيِّئَتْ مَسْنَهُ فَقَدْ أَعْذَرَ الْيَتَمَ کسی که حندا و مدرست سال عمر عطا کرد و رسپنه مان
 عذری از هر او نکند اشت من اصْبَحَ لِابْنَوِيْ طَلَمَ احَدِ غَفِرَةُ مَا جَهَنَّمَ کسیکه صحیح کند و اندیشم
 همچوی افریده در خاطر شنیا شد کنان او امر زیده شود من آلهه بخلبای انجیا و فلاغیت به له و ان
 کس که جانه شدم را از تن و در کنده غیبت او را باشد من مائمه خجیه هه غفرانه و این لکه هیغه
 من سُيَّلَ عَنِ عِلْمِ تَعْلِمَهُ فَكَمْهُ وَالْحَمْ بِلِحَامِ مِنَ النَّارِ کسی که ازوی پرش شر علیک شنید و او بدند و پرسیده
 بدار و در گنجانش از اشر حبیم بحکم شنید من فتح له با بجز فلشن شهزاده فارسه لا بد در بحث متن
 بعلو عنده کسی که از برای او باب خیری شود باشد خلیت شمارد چه میکند که آن باب کیست بیکر و د
 من فارق الجماعة شیرا خلیع زیقه ام ای ملامین عجیبه یکه بک شیر از جماعت سلامان دوستی جوید از
 سلامانی در شده باشد من سرمه آن بیکن بجهوده الجنة فلهم ارجاعه من اعطی حظه من الرفق
 فَقَدْ اعْطَيَ حَظَّهُ مِنْ بَحْرِ الدُّنْبَا وَالْأَرْبَعَ فَسیکه هر چه او از قضا فرقه مدار اثما و فیض خیر و نیاید آخترت بجهه اشت
 من فرقه بین والد و ولد ها فرق الله بینه و بین احیانه پوره فیضه کسی که جدائی افکند درسیان ادو
 فرزند شنید و در قیامت میان او را جهش جده افکند من پسر علیه مفسر لیست اللہ علیه فی الدنبا
 و الارضه من انظره عیسی او وضعه مظلله اظلله اللہ تحن ظلی عرشه يوم لا اظلی الا ظله و کسی که نکران
 درویشی شود یا از هر او سایانی کشد خدا و مدار داد رسای عرض طایی دهد روزی که خرسای عرض ای
 بدست شود من کان دومن باللهم و الہو ملا ای خلیکه مر جازه کسی که با خدای دروز خبر ایان آرد باشد نه
 خود را زرک بدار و من اسلام علی بد هر زجل و جلت له الجنة من نصراخانه بظفر المحب نصره اللهم
 الدنبا و الارضه من طلب علیا فادر که کثیر له کفلان من الارض کسی که طلب کنیه علی را داد راید آن را شسته
 پیشود از برای او پاده شر که دارد و چندان من طلب فلما افلم بدز که کثیر له کفیل من الارض کسیکه طلب
 کند علی را در زیانی بد آن را پاده شر او را گیک حسپدان نکارند من این اینکم معرفه فاگنا فو و فان لکه بتجدد و
 فادعو الله حقیقی تعالیوا اینکم مد کافی تمو و کسیکه پاده شرها معروفی پاده شر کنیه
 احسان او را و اگر او را دنیا بید در حق او دنیا کی خیر کو مید تا کار کی که پاده شر را کرده باشد من اصابات کیا
 من مهدا و شی اذهنه الله فی تهار و من فظریه کتاب پیغمبر ادین فکا من اینظریه الشار کسی که پرون اجازت

وقایع اقبالهم بعد از هجرت رسول خدا ای رهنانه‌ها

v 9 e

در مکتوب و یکری نگران شود پس از باشد که در تشریف و زنخ نکرد من کان این بیرون و فلک کن اغراه ذلیل نمیرفند
من طلب الدین بیان الآخره فی الدین فی الآخره من صدیق من و نیز معرف فی افلام هجای جزا و لای الشنا فعد
شکر و من کنه فضل کفره از اکه ایکسی نیتی و معروفی خاید شود و پاداش آزادی دادند باشد جزای کیم عطی شاکر داد
پادشاه که باشد و کسی که غفت عطی را پوشیده دارد کفران غفت کرد و باشد من اولی معرف و فلک کان بیمه فارغ از این شرط
فلشنده کره فران دستگاه فضل شکر و من ایمه عوئی فشرها کان کن ایچه مو و دضم فیرها کیکه بعیند برینه را د
بپوشاند چنان است که زنده کند و خیر را که زنده در قبر کرد باشد و این سه جاییست بود که بعضی از قبایل خوش خوش
زنده در کورسیک و ند شرح آن در جلد دیلم زکتاب دل قلم من طلب حماده الثانی معاصر ایشی عاد حامد
من النازن فی ایضا من المیسر رضی الله بسخاط الناس رضی الله عنہ و ارضی عنہ آن الناس و من المیسر
رضیه الناس بسخاط الله سخاط الله علیه اسخاط علیه ایضا من اذنب نیما فی عویض فی الله اعجل
من ان یلتی عقوبه علی عبده و من اذنب فی نیما فی الله علیه و عفو عنہ فی الدین فی الله اکرم و من ان عویض
فی شی فضل عفو عنہ من سمع ایضا نیما نیما نیما ایضا خلصه کسی که از دریا و سمع خود را کوشیده داد
خداد نکرد اراد را با مردمان بشنوند من احسن صلواته چین برآمد ایضا نیما نیما ایضا ایضا حبیبین بخندلو
فیلک ایضا هانه ایضا هانه بیهار بده من ایضا هانه صلوات عن الخشنا و المذکر لم نزد من ایضا
ایلا بعد ایضا مسیحی ایضا طعامه لم بدیع ایضا دخل سار فیا و خرج معتبر اکسی که حاضر شود برخوان طعامی که ایضا
نمی خاند باشد پرچون وزد داخل مشیود و با هارپر دن میر دمن کان و صلوات لکانیه المیتم ایضا سلطان
غمیچه برآ و نیکسته عیشه ایضا عانه ایضا علی ایجاده ایضا لصراط و مرناد حض فیه الا فدا ممن نزل علی فوم فلا حصون
نطوعا ایلا باید نیهم کسی که بر قومی فرد شود جز ما ذن آنها مدت تقویات نیم دن و زده گرفت من اینها صاحب
بدیعه امنه الله بوم الفرع ایلا ایکر لحضرتی الحسن بن مسلم کار و و نیما ایضا با شهواف و حبیب حبیب الله
نه من اغصب فی حمله واجب میکرد و محبت خدادند کسی که خشم خود فرد خود و طرق حمل کرد بعیث و
یجھامیع الکیلم بیعت ایضا بوم القیمة علی نیما هم رحیم الله المظلیمین نیمیه فی الوضوه والطعام این الله آن بود
عبد ایلا من حبیب لا بعلم بیحیب لغایل لاغیل غنیه بیحیب بیویل ذنبا و الموت بطلب
شکفت میاید مراد ایکسر که آرزد میکند معصیت خدار او حال آن که مرد در طلب اوست بیحیب لیضا ایجاد
علاء پیه و نیلا پیه ایضا
میاید اند خدار خشنود میدار و یا بخشم می آورد و بایحیب ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
الغزو و بیحیب الیمو مین قوانینه لایبغضه للیمو مین قضا ایلا کان جرمه ایضا بیضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا

عَلَى الدُّنْبَا إِلَّا حُصَادٌ لَّا تَنْتَهُ إِلَّا بُعْدًا قِيَاسَتْ نَزُوكِكَ شَدَوْرَمَ رَازِيَادَتْ نَيْشُودَالاَحْرَصَ بَرْ
دَنْيَا وَدَرْمَي اَزَاهْرَتْ بَدْهَبَ الصَّالِحُونَ اَسَلَانَ اَلَّا اَوَّلَ فَانَّا كَافَلَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَنَالَهُ اَلَّا كَفَنَ الَّذِي اَلَّا
وَالثَّمَيْرُ لَا يَبْلَغُ اَللَّهُ بِهِيمَدَ مَرْدَمَ نَيْكَوْكَيَنَ اَزَبِي وَكَيْرَدَكَنْدَرَندَوْجَزِيدَانَ بَجَائِي نَانَدَچَانَكَه اَزَخَرَمَجَزِيرَه
دَازَجَوْغَيْرَزَ سَبُوسَ بَجَائِي نَانَدَهَخَدَارَبَاكَي نَيَاشَدَ بَهْضُورَ اَحَدَهُ كَسَرَ المَذَدَرَ فِي هَنَيِ اَجَتَهُ وَبَدَعَ الْجَرَعَه

سراند هر کیت از شما پسید را زیر پش برا در خود و نادیده می انکار نه در خست ما و حضم خوش کیوت
 چنان آن سخیرت اخالت حمله اهولک به مصداق و انت له کاذب طوبی الم شغلة و چبه عن جهیز
 التاریق و اتفاق من مایا لکتبه من غیر مخصوصه و خالطا اهل الفضل و الحکمة و جانب اهل الذل و
 المعصیه طوبی الم ذل به فقیره و حست خلیفه و اتفاق الفضل من ماله و امنک الفضل من قولیه و
 وسع الشیه و لزوعدها الی بدینه جماع الخیر خبیه الله جدید و التفیه فان الجرم عینی جدید و الاستیعاذ فان
 الطریق سچیق تمجید یکنید کشتی را در بامی پایانست و تمجید یکنید زاد و راحله را که ما دو راست کنیت از انکار روزتا
 روز ساخته سفر آخرت باشد جاهید اهوا کم تملکو افسکم جاؤ الموت فلا یتفکم الاما فد مهومه من جهیز
 جاهید و افسکم بقیله الطعام و الشراب بخطاکم الملایکه و یپرسونکم الشیطان جعل الله مکاری الا خلا
 حیله بذنه و بین عجیبی فحسب احد کوان پیشک بجاوی موصیل ای خداوند در میان خود و بند کان بکار م اخلاق را
 میانجی بوسنکی ساخته لا جرم کافی است هر کیت از شمارا که تخلیت با خلاق است باشد جایی ای بازار فانک ای فعلت
 چر احمد و لک و ان اخطل ای لر تیغونک جو عوایطونک و اظهو اکی اکه و اعزو اجنامکم و طهر و افلویکم
 عناکم بجاوی زدن الملاع ای اعلی کم بخورد و کم بیاش مید و تن را با جامی شنکو پوشانید و دلها را سطردارید بازها
 اعلی در کدر بد حسب ابن ادم آن سخیر اخاه المسلم حب الرجول من المائمه آن بریئه فی عرض الخیه المسلم
 کافیست این کنایه در مکافات مردکه مراد دینی خود را غیرت کند حرام اعلی کل قلب پیغمبیر الدین آن یفاریق
 القمع تراهم علی کل قلبی سعیه بالشهوانی آن بگشته الورع حب الدین اصل کل معصیه و او کل کل ذنب
 خوار علوی کل قلبی عزی الشهوانی آن بخونی ملکوت التهوان حب الرجول من ذنبه محافظه
 حل الاغیار اصلیو خب منک الکذب آن سخیرت کلی ما سمعت کافیست ترا در فرع زدن اینکه آنچه شنیدی شنیده
 بازکوئی خبیث من الجھنی آن ظهره ما ایلیت خسیر کنک من آغا فه الله حل فیه مملکتک
 بشرین شما کسی است که بیاری خداوند بنفس خویش خلیه جو بید و مالک نفس خویش کرد چه کفر من عرف سرقة
 رخیلیه فرق دلها خسیر کم من ذکر کنیه برا بیله و زوینه بشرین شما کسی است که دیدار او شمارا تعیین کرد
 خداوند کند چر کم من زاد فی غلیونک منظمه چر کم من دعاکم ای غلیل اخیر بشرین شما کسی است که شمارا
 با عمال خیر دعوت کند چر ای اخوان المساعد علی اعمال الاجمیع چر اخوانک من آهندگانکم عبویکم شنکو تر
 برادر شما کسی است که عیوب شمارا بر شما عرض دهد چر ای ای شیعیان اعیذ الله الافلاع والشدة بشرین متذمتو
 نزد خداوند بر کند حب محبت است از دل دشیانی ای زکرده چر عیبا دالله الیه الیه الیه الیه
 الیه لعیا دالله چر اخوانک من آغانک علی طاصه الله و صدقت عن معصیه الله و امریک بر رضا
 چر ای ای شنکی فیما یا نی ای الملاع ای اعلی قوم لبستانی و چر ای سعیه رحیمه و پیکون سیرا من الیم عقوبه
 چر المسلمين من گرفت قنایته و حست عبادته و کان همه لایخونه بشرین سلنا کسی است که
 فراوان سازد فناعت او شنکو کند عبادت را و آنکه ای جزا زبر آخرت نباشد چر ای ای من هد شبابه
 فی طاصه الله و قطم فیه عن لذار الدین و توکل بالاخیع ای جزا وه علی الله اعلی شرایب الجنۃ چر ای ای

وقایع اقبالیم بعد از هجرت رسول خدا الی زمانها

v 4 v

الذین لَمْ يُوْسَعْ عَلَيْهِمْ خَلْقٌ يَبْطِرُ وَلَمْ يُضْطِرْ جَلَّهُمْ خَلْقٌ يَتَلَوْا
كَمْ نَعْمَتْ خَدَادِنَ طَغْيَانَ كَمْ نَسْدَدَ حَنْدَانَ تَنَكَّ مُبِشِّرٍ بِنَسْنَدَ كَمْ مَحْاجِجَ بُولَ كَرْدَنَ خَجْرَعَتَهُ الْذِينَ إِذَا سُفِيَ
جَلَّهُمْ أَخْمَلُوا وَإِذَا بُخْنَجَ جَلَّهُمْ عَفَرُوا وَإِذَا لَدَأَ فُصُوصَرُوا اشْفَعُوا فُوجَرُوا اسْلَافُوا ابْعَثُوا وَنَسْفُوا لَيْلَرُوا وَلَا
نَعْسُرُوا فَاهْنَدُوا الْعِلْمَ بِالْحَسَنَاتِ — علوم را کتوب دارید تا مخنوظ اند افکر عن الدین تشریح شرایعیه عربیه و بنی اسرائیل
آچون از ادکان رسیر کنی افکل من آن دنوب بجهن علیکن المون اجبر للنار ملطفه و لغایت کن
مؤمنا و احیسنجا و ره من جها و رکن مصلیما و احیس مصلحه من صاحبکن ایکن مومنا و اعلی
نفر ارض ایله تک خابیدا و ارض بعیسیم ایشه تک زا هیدا و از هد فهمایه ایلهی الناری هجتکن اکناس و از هد فی
اللنه با هجتک ایله از هر مردم بخواه ایچه را بر خوش بشن پنده داری تامون باشی و با پنا هنده کان رسیر کو کار
باش تا در شمار سل نان روی و با اصحاب خود مستوده خوی باش تا با ایمان باشی و فرازیه حسدا بر افراد
گذار با بحاب طا بدان آئی و بد ایچه خداست ببره هندا در اراضی باش تا زا هد باشی و خواستار مباش
انچه را در دست مردم است تامردست دوست دارند و دنیارا مظلوب خود مردان خداست محبوب
دار و سیلم علی اهل بینک بگذر خبر پهیک سلام کرن برا می پست خود تا خیر و برکت در سرای تو بیار شود بیغفظ
عن الشُّوَالِ مَا أَسْطَعَ فَلَمْ يَحْتَوْ وَإِنْ كَانَ خَرَّاصِلُوا أَزْحَامَكُمْ وَلَوْ بِالسَّلَامِ رَهَادَ وَإِنْ زَادَ وَرَجَبَ
جا هید و انوز بتو اینا همک بعد آنها د و افان هنده به فذهب و خرا هدکن به بکن پید کر راز پراک هدیه
سند و حسد زول بر سرکندا ایقو الْحَرَامَ فِي الْبُنَيَانِ فَإِنَّهُ أَسَاسُ الْخَرَابِ إِنْ كَرُمُوا أَوْ لَادُكُمْ وَأَحَسِنُوا
أَدَابَهُمْ إِنْ شَغَلُوا عَنِ النَّاسِ وَلَوْ نُشَوِّصِ السَّوَالِتْ چیزیه محو هد از مردم کرچه پاندازه خار سوک باشد
که در میان دندانها بماند اغتنمیوا الْدُّعَاءَ مَغْنِدَ الْرُّفِيقَ فَأَهْرَجَهُمْ خَفَقَتْ شمار پرده هارا کا هی که شمار اوقت فراز
اید چه آن وقت رحمت خدا داشت ایش بعنوانی امویکم بالکهان ایش بعنوانی اهل انجاج الحوالیه با الکهان
لکان اطمیه و اطمیه امکم الا انویه و او لو امیر و فکم المؤمنین لا بلند الموصیه من بخیر خر بین کرمیه من شود منون
و بگرت از بکت سوراخ یعنی در کاری که زیان دید و گرت بخشنده مجرب مشود و دیگر اقدام نمیکنده لابشگرانه
نمیلا دیگر انسان آن کس که احسان مردمه اسپاس گذار و خدا بر اسپاس گذره شه باشد لایه بزد الفضلاء
ایلا الْدُّعَاءُ لَا يَنْدُدُ فِي الْغَرَبِ إِلَى الْبَرِّ فَزُوْنِي نَدْهَرْهَر را جرس نکوئی با مردم لا حکیم ایلا ذ و غیره
لا حکم ایلا ذ و بخیر بیه لا فرع اشتدریں الجھنل لاما لایخود من العفنل لا و خدنه او حسنه من الجھن
میست و حدت و خربی موخر شر از خود پسندی لا مظاہر ایلکن من المذاوره بچه پسته
در امور استوار تراز مشادرت با عقوله میست لا اعفنل کا البد بین لا حسب کھیں الخلو لا اعباده
کا الکه شکری لا ایهان لی لایمانه کله لا دین لی لایعهد لکه ایکه بعد خود و فا نکند از دین بی به
باشد لا هتم ایلا هتم الدین لا وجع ایلا وجع العین لا فائز بسیاره و الغران لا پعنی جند رعن قدر
انقدر خدای نیست وان خدر گرد لایه نکن مؤمن لایه بخیلیو میان ایلکن نقضه لایه بخیلی لایزی الوجهین
آن پیکون ایش لعفت الله لا بصلح المکافلا لوالدین و الامام العادل روایتیت ذات و صریحت

حسب ذات الراهن وهم من مجلدات ناسخ التواریخ

v 4

جزء خدمت پدر و مادر پیشوای عادل لا يصلح الصنعة الا عند ذئب حسب كلامه انتزعه
في الخبره يصح صنعي دون تكيي بجزء زر و مردم قدر دان شرب چنانچه زحمت رياضت فائدتي خبره
اسباب بجيبي لا بحال الصدري الغني ولا لذاته فوري لا استطعم ايمان عبد حقه استطعم قلبه ولا استطعم
ملبسه حتى يستطعم لياته استوار شود قلب باقين بازبان برستي استوار كرد لا نعم الشاعر
بنقل ارجحال و بكترا النها الاخيره تجسي من لا بد للذ من الحق مثل ما هم له لا بد هب جيبيا
عبد بصير و بجهزي بادخل الجنه چون سنه از هر دوچشم باسینا شود پس در راه خدا شکيب
کند پاداش کردار بشت يابد لا ازال نفس الرجل معلمته بذنبه حتى يغضي عنه لا ازال العبد في
الصلوة ما انظر الصلاة لاظهر الشفاعة لا خپت بعافيه الله و مبنليک برادر دین خود را شافت
کمن زیرا که خدادند حرم او را معفو میدارد و ترا به کن که گیر مکنید لا ذبتو الدهر فان الله هو الدهر
لا ذبوا الاموات فوزوا الاختلا اذبوا الاموات فارهم اقضوا على ما فدي ولا زد الرجل همه اجهمه فان بجلقه
لا غسله بذلك بثوب من لزمکنه سمح کمن جامه کسی را که تو از انداده لا زد و آلتايل ولو بشوي عمره
لا خرق على احد ستر الا الخفرين من المعرفه و في شبها لا زد اعاد احاد مواعد فخلفه لا يغدو و بعد
عاصمه حتى انظر و ادم بختم له شکشي کمیر مکردار کسی تاکا هی که خاتمه کار او را بنيک دید نگران شوید
لا بجهیتكم اسلام رجل حتى تغلوا اکنه عقوله لا تتعق احد کمرمه اهذا الناس ان بهوم بالحق اذا
علمه لا يخلو رجل باصراء الا و ثالثها الشيطان لا يرضي احدا بخطه الله لا يخدعن احد عله
فضل ايو مخلوق راس پاس کندار مید برآ پچ خالق عطا کرده لا ندمن احدا علی ما لم یوبلت الله فان زدن الله
لا بسوه والذکر حرص و لا زده مفتک کی اهه کار لا ذشیل الاماکن فانک کان لعیشها من هر
مسئله ایشت علیها و این اعطيت عن مسئله و کلذ ایها لنهذک الرعیه و این کانک طالله مسیمه
اذا کانک الولا هادیه مهدیه بدر عیت چیزی شود اکر حید تمکاره وزشت کردار باشد کا هی که والی عاقل دعا
دو ایادی اموی کار باشد این دین الله الخفیت الشیخه همان دین خدامی هنی سیفی است که خدادند برند کان سهل
آسان ساقه ای ابغلل الطاغی و ابا مصله الراجم این الحکمه کنند الشیخه هر فان خیر الاحلال کھل ایهار
ای
کنه بشت زمانه ای المعنونه تاکی العبد علی فذر المؤنة ای القبر مانی العبد علی فذر المصیب
خدادند کان زایاندازه مصیب مصائب دهار ای الشیطان بجزی هن این ادم بجزی الدین شیطان و دشمن
نه آدم خدا و باکنه که خدا کن ای شهزاده ای ای

مختصر

و تاییع آن ایم سبده بعد از بحیرت سول خدا ای زمانه ای هزار

جبل داول انگلستان پر بیم من حملہ بتائیں تھے اس کا تواریخ

A

لهم إني
أنت أنت
أنت أنت
أنت أنت
أنت أنت
أنت أنت

اوکه اوکرها اخراها و خبر صفووفِ اذنیا اخراها اوکه اما فل و که اختر میا که رو امکنی خیار المیور
القافیع و خیار ازهم اظامع الدین امنانع و خبر ملایها آمراء الشایخه او خدی خبر من جیلیز السوؤ
و اجیلیش الصالح خبر من الوحده املاه لخیار خبر من السکون و السکون خیار من املاه الشیراسه ام
المعرفه خبر من ایلدا ایها اعل فلیل خیار و سنه من علیل کهیزه بیغیر عبادت امکت بقانون شریف
بهرست از عبادت بیار و بدعت خیار امته علیا ایها و خیار علیا ایها حکماها افضل الصداق اصل
ذارا البهی ما پن علیل افضل من اشباع الکبد الجائع نعم الهدیه ایکله من کلام الحکم نعم المال الصالح
للرجل الصالح نعم العون علی القوانیه بیم الاذام الخل نعم صومعه المسلم بیلم اسرع الدعا دعاء غایب
لغایب مثل القرآن مثل الایل المعدله ایان عفلها صاحبها امسکها و ان ترکها ذهبت خانیان لا ایش
آن بشار کهنه قهیها احمد و ضوئی فانه من صلویه و صدقی من بکهه لیه دلائل فانها نفع فی بد الرحمن
ضفیان مراضیه اذاه لحا اصلحت امته و اذا فسد فسد اصلحت بارسول الله من ها فیال فقها و آیه
ایشان واحد ایام و اخرا ایشان فاما الذي اسرع فالمؤمن ایاهان اسرع من الدهیا و بالدهیا و اماله
ایش فالکافر اذا ایام ایش الکحول والدواب بکهنه ایاهان که است که بکی راست بیرساند و دیکر برست
افتداه ایکس که برست بیاقدیمه مومن است کاهی که بیرداز دنیا و بلای فیآسوده شود و دیکر که راست
بیرساند کافر است کاهی که بیرد بیارک از مردان حتی چهار پایان و دنیان از زحمت او پاسند خیار که کل
میگین تواب خیار امته ایحد ایها الیین ای اغصیو ای جمع و ای مشل القلب مثل دیشیه بازیں نیتیلیها هر کیا
و جلیان لائنا همیا شفایعی صاحب سلطان عسوف ششوم و غالی فی الدین ماق و دیکر ای شفاعت
رسول خدا به نبرویکی ندیم سلطان طارکه خوی در ایشیک کند و دیکر که از دین سپه دن شود و دیکر که
خصلیان لا مجتمعیان هم مسلم البخل و سوء الخلوق شیمان بکرها بن ادم بکر المؤن و المؤن داحم
المؤمن من الفسید و بکر علیه المأیل و قیله المأیل ایل للحساب بکر و زرسول خدا فرو دلایل شکم
باکبر الکبار ایلش ای اصحاب عرض کردند بیلی بایرسول بتدزرو و ای ایشان بایش و عخوی فی الدین ای وقت
متکی بوسیستیمیش فرزود الا و قول الرزور و شهاده الرزور و میخیان ایکر بی فرمود شستان
ما بین علیل علیل ندھب لذنه و بیعی ایعنه و علیل ندھب مؤنه و بیعی ایجع فاعل ای خیار خبر منه
و فاعل الشیراسه منه ای ایل و مصایب ای ایل و ای ایل و ای ایل و محبها الکذا
فانه که ای بفرت ایلکه
المیکرین فیکر و الهم رأس التواضع ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
من الجلیش کل دینیم عخوی دلایل صایب التواضع والتواضع من اخلاقی الاندیشه والیکر
من اخلاقی الکفار و الکفار ای ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
ابو ایمه داییت بکنکه بکر و زرسول خدا بایردن آمد و برصاصی خویش متکی بود پس با برخاسته و ایجاده شدید
شدید مفعال لایعوم و ایاعوم ایاعوم بعظیم بعضه ایم بعض ای ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه

سیلادول از کتاب رب یهم من مجلدات ناسخ التواریخ

رئایع اتفاقیم بعده بعد از هجرت رسول خدا الی زمانهای زاد

۱۰

سُمِّرَتْ بَنْظَرِ الْهَمَاءِ أَهْلَ الْجَنَّةِ كَمَا يَنْظُرُ أَهْلَ الْأَرْضِ إِلَيْنَجُورِ الْمَنَاءِ لَا يَدْخُلُ فِيهَا الْأَبْيَقُ فَقِيرٌ وَشَهِيدٌ
فَقِيرٌ فَرِمُودٌ وَشَهِيدٌ غَرَفَةٌ يَسِيتُ إِبْيَاقَتْ سَرْخَ كَهْ إِبْشِتَ آزَاجَانْ نَكْرَمَكَهْ مَرْدَمْ زَمِينْ سَارَكَانْ شَمازَادَهْ
وَأَخْلَعَشِيدَوْ دَرَانْ كَرْسِمِيرِي قَغِيرَسِيدِي قَالَ الْفَقَرَاءُ لَرْ سُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَلَّا غَيْرَ أَذْهَبُوا
بِالْجَنَّةِ يَجْحُونَ وَيَغْمِرُونَ وَيَتَسَعُونَ وَيَتَسَعُونَ وَيَتَسَعُونَ وَيَتَسَعُونَ وَيَتَسَعُونَ وَيَتَسَعُونَ وَيَتَسَعُونَ
وَأَخْتَسَبَتْ بَنْكَمْ تَكْنَ لَهُ مَلَكُ خَصِّ الْبَئْرَ لِلْأَغْيَارِ أَحَدُهَا أَنَّ فِي الْجَنَّةِ عَرْفَانْ بَنْظَرِ الْهَمَاءِ أَهْلَ الْجَنَّةِ كَمَا
يَنْظُرُ أَهْلَ الْأَرْضِ إِلَيْنَجُورِ الْمَنَاءِ لَا يَدْخُلُهَا الْأَبْيَقُ فَقِيرٌ وَشَهِيدٌ فَقِيرٌ وَشَهِيدٌ لَا يَدْخُلُ
الْفَقَرَاءُ الْجَنَّةَ قَبْلَ الْأَغْيَارِ بِجَمِيعِهَا حَامِ وَثَالِثُهَا إِذَا فَلَلَ الْعَنْقَ بِسُجَانِ اللَّهِ وَأَجْهَلُهُ تَيْهَهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَقَالَ الْفَقِيرُ مِثْلَ ذَلِكَ لَمْ يَلْجُوَ الْغَيْرُ بِالْفَقِيرِ قَدْ أَنْفَقَ فِيهَا عَشْرَةَ أَلْفَ دِرْهَمٍ وَكَلَّ أَعْمَالٍ
الْبِرِّ كَلَّهَا فَقَالَ وَأَرْضَيْنَا أَبَنَ وَلَدَكَ وَابْنَ مَنْ زَوْجَكَ قَابَ عَلَيْكَ اَنْكَرَ كَهْ تَرَازِنْ هَرَدَ وَانْكَرَ كَهْ تَرَامَزِكَارِيَ كَنْدَ
مَنْزَلَتْ بِهِ دَارَ وَمَنْ أَكْلَ فِي الْيَوْمِ مَرَقْلَهْ لَرْ بَكْنَ جَائِعًا وَمَنْ أَكْلَ مَرَبِّنْ لَهُ بَكْنَ عَابِدًا وَمَنْ اَسْكَلَ ثَلَثَ مَرَبِّتَ
أَرْبُطُوهُ مَعَ الدَّعَاتِ بِأَنَّهَا مَثَلَ أَحَدِكُمْ وَاهْلِهِ وَمَالِهِ وَعَلَيْهِ كَرْجَلَهُ لَهُ مَلَكَهُ يَخْوَهُ فَقَالَ لَكَجِهِ الَّذِي
مَالُهُ جِنْ حَضُورُهُ الْوَفَاهُ وَنَزَلَ بِهِ الْمَوْتُ مَا عَنَدَ لَكَ فَقَدْ تَرَى مَانَزَلَهُ فَقَالَ لَهُ أَخْوَهُ الَّذِي هُوَ مَالُهُ مَا لَكَ
عِنْكَ غَنَاءً وَلَا نَفْعَ الْأَمَادُ مَسْتَحْقَنَدَ مِنِّي الْمَالَ مَا شِئْتَ فَإِذَا فَرَقْتَ فِيْنَدَهُبَ إِلَى مَذْهَبِ غَيْرِهِ
وَسَبَّاخْدُبِي مَنْ تَكَرَّهُ فَالْمُكْفَتَ الْبَتِّي إِلَى اَصْحَابِهِ فَقَالَ هَذَا الْأَخْ الَّذِي هُوَ مَالُهُ فَأَيْ أَخْ تَرَقَونَ هَذَا
فَقَالَ أَخْ لَأَسْرَى لَهُ طَاهِلَأْمَ فَالَّأَخِيَهُ الَّذِي هُوَ اَهْلُهُ وَفَدَرَزَبِهِ الْمَوْتُ مَا ذَاعَنَدَكَ مَنْ نَفَعَكَ
عَنْقَ فَقَدْ تَرَلَبِي مَارَبِي فَقَالَ عِنْكَدَهُكَلَتَ أَنَّ اَمْرَ ضَكَّ أَقْوَمَ عَلَيْكَ فَإِذَا مَنْ عَسَلَكَ ثُمَّ كَسَكَ وَجَلَكَ
فِي الْحَالِمِلَنَ فَقَالَ هَذَا أَخُوهُ الَّذِي هُوَ اَهْلُهُ فَأَيْ أَخْ تَرَقَنَ هَذَا فَقَالَ وَأَخْ غَرْ طَاهِلَهُ لَهُ سُولَ اللَّهِ وَمَرَقَ فَالَّأَخُ
الَّذِي هُوَ عَلَيْهِ مَا ذَاعَنَدَكَ فِي نَفْعِهِ الْأَدْفَعَ عَنْقَ فَقَدْ تَرَى مَانَزَلَهُ فَقَالَ أُنْسُ وَحَسَنَكَ وَأَدْهِبَ عَنْكَ
وَاجْدَلُ عَنْكَ فِي الْقَبِيرِ وَأَسْعَ عَلَيْكَ جَهَدَهُمْ فَالَّصَّلَهُ عَلَيْهِ وَالَّهُ هَذَا أَخُوهُ الَّذِي هُوَ عَمَلُهُ
فَأَيْ أَخْ تَرَقَنَ هَذَا فَقَالَ وَأَهْلُ الْجَيْرِ وَأَخْ بَارَسُولَ اللَّهِ فَهُهُ أَلَّا أَمْرُ هَذِهِنَ لَدَذَاهَاهِ بِمَا يَشَهِدُهُ كَيْتَ لَهُ
الْفَلَفِيْسِيَهُ وَمَجِي عَنْهُ الْفَلَفِيْسِيَهُ وَرَضَقَهُ الْفَلَفِيْسِيَهُ وَرَضَقَهُ الْفَلَفِيْسِيَهُ وَرَضَقَهُ الْفَلَفِيْسِيَهُ وَرَضَقَهُ
عَدِينَ وَجَنَّةَ الْحَالِدَ وَانَّهُ يَقُولُ قَدِيمَ طَعَامَ بَلْ بَقْتَهُ فَإِنْ شَهَيْهُ أَكْلَهُ الْأَرْضَ النَّعْلَ السَّوَادُ وَفِيهَا ثَلَثَ حَصِيَا
ضُعِفَ الْبَصَرُ وَرَبَخِ الْذَكَرُ وَتُورَثُ الْمَمَّ وَهِيَ مَعَ ذَلِكَ لَيْلَهُ اَلْجَيَارِنَ كَفَشَ سَيَاهَ مَضَعَتْ بَصَرُهُ مَرَخِيَ ذَكَرُهُ مَوْرِثُهُ
هَمَّ اسْتَ باِنْكَ بُشَرَهُ مَرَمَ جَيَارَسَتَ النَّعْلَ الصَّفَرَعَ فِيهَا ثَلَثَ حَصِيَا بَعْدَ الْبَصَرُ وَتَشَدُّ الذَكَرُ وَتَسْقِي الْمَمَّ
وَهِيَ مَعَ ذَلِكَ لَيْلَهُ اَلْجَيَارِنَ كَفَشَ زَوْنَدَ كِيدَ سِيشَ رَاوَسَخَتْ مِيكَنَدَ مَرَدَزِيَادَ دَفَعَ سِيدَهُ مَهْمَرَادَهُ دَلَالَ
دَخَلَ الْثَوْقَ فَاصْدَلَ الْقَرَاعَ نَعْلَيْلَ بَعْضَالَهُ لَيْلَهُ اَحْشِي بَكَيْتَ بِهِ اَلَّا مِنْ جَهْ لَأَجْهَلَيْهِ كَسَيَ كَهْ تَقْبَصَهُ طَرِيدَنَ كَفَشَ
سَفِيدَ بَيَارَرَهُ دَوَابَتِيَسَعَ كَنْدَهُنَزِيَسَهُ دَلَالَهُ بَاشَدَزَ جَيَكَكَانَ كَهْرَهَسَتَهُ مَالَيَ بَدَسَتَ كَنْدَهُلَهُ لَأَبْكَلَهُمْ وَالَّهُ يَوْمَ
الْقِيَمَهُ وَلَا يَنْظُرُ الْيَهِيمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ لَمْ يَشْجُعُهُ زَانَ وَأَمَامَ كَدَابَ وَعَالَهُزَهُهُ مَوْنَ فَارَقَ دُوْجَهُ جَهَدُهُ وَهُوَ
بِهِيَ مِنْ ثَلَاثَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ الْكَبِيرَ وَالْدَّيْنَ وَالْعَلُولَ مَنْ لَرَبَوْرَعَهُ دَهِنَ اللَّهِ بَيْلَهُهُ اللَّهِ بَيْلَهُهُ اَعَانَ

وقایع اقبالیم بعد از هجرت رسول خدا ای زمانها مذکور

1 • 8

بِمُؤْمِنَةٍ ثَانِيَاً أَذْبُوْهُ فِي خَدْمَةِ الْكُلُّ طَانِ أَوْ بِكِتْهَةٍ فِي الرَّسَابِقِ تَلَكُ لَأَبْشِلُ عَلَيْهِنَ فَلَبِ مُسِيلُ اخْلَاصِ الْعَلَى
لِيَلِهِ وَالْبَصِيرَةِ الْمُسِيلِهِنَ دَلِلُرُ مُجَاهِعِهِمَ فَإِنْ دَعَوْهُمْ تَحْبُطِهِنَ وَرَأَيْهُمْ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ مِنْ أَهْمَىِهِنَ تَلَكُ نَعْطَالِهِ
الْعِلْمَ جَنْبُ اللَّهِ وَالْعَازِي فِي اللَّهِ وَالْكَاسِبُ مِنْ بَدِهِ خَلِيلُ اللَّهِ تَلَكَهُ لَهُمْ آجُونَ رَجُلُ مِنْ أَهْلِ الْكَارِ
أَمَنَ بَذِيْهِ حَمْلُهُ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالْعَبْدِ الْمَلُوكُ أَدَى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوَالِيهِ وَرَجُلُ كَانَ عَنِّهِ أَمَنَهُ
بَطَاطَاهَا فَادَهَا فَأَحْسَنَ يَادِيْهَا وَعَلَيْهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا مِنْ أَعْنَافِهَا فَرَجَهَا فَلَهُ أَجْرًا يَغْصُرُ الْأَنْسَارِ إِلَيْهِ
تَلَكَهُ مُسْلِمُهُ كَلْمَهُ وَبَسِيقُهُ فِي إِلَاسِلَامِ سَنَةِ جَاهِلَتِهِ وَمُطَلِبُهُ دَمَ اِمْرِئٍ لِيَهُرُونِي زَمَهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ
حَبَّ لَا يَجْنِلُ وَلَا مَنْ اِنْفَوَ الْمَلَاءَ عَنِ الْشَّلَامِ الْبِرَازِيَّ الْمَوَارِدُ وَفَارِعَهُ الْطَّرْفُ وَالظِّلِّلُ أَفْرَبُ مَا يَكُونُ الْرَّبُّ
مِنَ الْعَبْدِ يَهُجُوفِي الْبَلِلُ لَا يَخْرُفَانِ اِسْتَطَعَتْ أَنْ تَكُونَ مِنْ بَذِكْرِ اللَّهِ فِي ذَلِكَ الشَّاعِرُ فَكَنْ أَنَّ الْمُسِلِمَ إِذَا
عَادَ أَخَاهُ الْمُسِلِمَ الْمَهْرَلِ يَهُجُوفِي الْجَنَّةَ حَتَّى يَرْجِعَ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَمَهُ مَا يَنْ أَدَمَ مَرَضَتْ فَلَمْ نَعْبُدْ فَالْبَارِكَ
كَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمَيْنَ فَالْأَمَاءَعْلَمَتْ أَنَّ عَبِيدَكَ فَلَدَنَأَمِرَرَهُنَ فَلَمْ نَعْدُهُ أَمَاعْلَمَتْ أَنَّهُ لَوْعَذَهُ لَوْجَدَتِي
عِنْدَهُ بَانَ أَدَمَ اِسْتَطَعَتْكَ فَلَمْ نَصْغِيْنَ فَالْبَارِكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمَيْنَ فَفَالْأَسْطَعَكَ فَلَدَنَ
فَلَمْ نَطْعُمْ أَمَاعْلَمَتْكَ لَوْأَطْعَمَهُ لَوْجَدَتِي ذَلِكَ عِنْدَهُ بَانَ أَدَمَ اِسْتَدَقَشَكَ فَلَمْ نَتَقْنِي فَالْبَارِكَ كَيْفَ
أَسْفَكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمَيْنَ فَالْأَنْسَدَهَا لَعَبِيدَكَ فَلَانَ فَلَمْ تَقِيَهُ أَمَاعْلَمَتْ أَنَّكَ لَوْسَفَهُ لَوْجَدَتِي ذَلِكَ
عِنْبَدَهُ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ تَلَكَهُ الْنَّوَاصِعُ عِنْدَ الدَّرَلِهِ وَالْعَفُو عِنْدَ الْعَدْرِهِ وَالْعَطْبَهُ لَعَبرِ الْمَيَهِ الْعَقْلِهِ لَهُ
آجُواهُ مِنْ تَكُنْ فِيهِ فَهُوَ الْعَاقِلُ وَمِنْ لَوْتَكُنْ فِيهِ فَلَا يَعْفُلُهُ حُسْنُ مَعْرِفَهِ اللَّهِ وَحُسْنُ طَاعَهِ اللَّهِ وَحُسْنُ الْفَرْ
بِاللَّهِ مِنْ أَشَرِبَ فَلَبِهِ حَبَ الدَّهْنِيَا وَرَكِنَ الْهَنَا النَّاطِمِهِنَا بِشِغْلِ الْاِبْلُغِ عَنَّا وَأَمْبَلَ الْاِبْلُغِ مِنْهَاهُ وَوَجْهَهُ
لَا يَدِرِكُ مَذَاهَهُ تَلَكَهُ بَطْلِهِمُ "الله عَنْهُ ظَلِلَ عَرَشِهِ يَوْمَ لَأَطْلَلَ الْأَطْلَلَ" الْفَرِسِ الْمُوَضِيُّ فِي مَكَانِهِ وَالْمَائِشِيِّ الْمَهِ
الْمَسِيَّدِ الظَّلِيمِ وَمُطْعِمِ الْجَائِعِ اَعْطَوَ اللَّهَ الْرِّضاِيَّ مِنْ فُلُوكِمُ الْلَّظْفِرِ وَابْوَابِ اللَّهِ يَوْمَ فَقِيرِكُمْ وَالْأَفْلَامِيَّهِ الْأَجْلِيَّ
فَلَمَرَكَهُ أَوْلَادُكُمْ بَلَغُوا الْحَنَّ أَوْ الْمَرَهُ قَدَقَتْ تَلَكَهُ أَوْلَادُكُمْ جُنَّهُ لَهُ لَبَسِرُ وَهُهُ مِنَ النَّارِ هِرْمَدِيَ بَزِنِيكِهِ
سَهْرَنِ اِزَادَادِشِرِ قِيلِزِ بَلَونِ بَلِيزِنِداَدِرِ اِزَادِشِرِ دَنِزِخِ سِپِرِ باِشِدَ دَعَامِهِ الْأَيْمَانِ اِرْبَعَهُ الْأَوْلَى اَنَّ
تَعْرِفَ دَتَكَ الْثَّانِي اَنَّ تَعْرِفَ مَا اَصْنَعَ بِكَ الْأَنْلَهُ مَا اَرَادَ مِنْكَ الْوَاعِرِهِ اَنَّ تَعْرِفَ مَا يَخْرُجُكَ مِنْ بَلِيزِ
اِرْبَعَهُ لَا يَنْتَظِرُ اللَّهُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَهُ عَاقِ وَمَنَانُ وَمَكْنِيَبِ الْقَدِيرِ وَمَدُونِيْنُ بَلَكَرُ لَا يَكْرُهُو الْأَرْدُعَهُ فَاهَا
أَمَانُ مِنْ الْأَرْبَعَهُ لَا يَكْرُهُو الْكِلَامِ فَاهَا أَمَانُ مِنَ الْحَذَارِ وَلَا يَكْرُهُو الْهَنَامِيَّلَ فَاهَا أَمَانُ مِنَ الْبَرِّ وَلَا يَكْرُهُو
الْرَّقَدِ فَاهَا أَمَانُ مِنَ الْعَنَّهِ وَلَا يَكْرُهُو الْتَّعَالِ فَاهَا أَمَانُ مِنَ الْفَالِجِ اِرْبَعَهُ مِنْ قَوَاصِ الظَّهَرِ الْأَمَامِ وَعَصْمِيَ اللَّهِ
وَبَطَاعَهُ أَمَرَهُ وَأَمَرَهُ بَحْفَظَهُهَا وَرَجَهُهَا وَهُوَ تَحْوِهِ وَفَقَرُ لَا يَجِدُ صَاحِبَهُ لَهُ مَلِهِ وَيَا وَجَارُ سُو وَفِيلَارِهِ فَقاَ
مِنْ سِلِمِهِنْ رِجَالِيَّهُ مِنْ أَرْبَعِ خَصِيَّاَفَلَهُ الْجَنَّهُ مِنَ الدَّجَوِيَّ الدَّهَنِيَّ اِتِيَّاعَهُو وَشَهْوَهُ الْبَطِنِ وَشَهْوَهُ
الْشَّرِجِ وَمِنْ سِلِمِهِنْ زِيَا وَهُمَيِّي مِنْ أَرْبَعِ خَصِيَّاَفَلَهُ الْجَنَّهُ إِذَا حَفَظَنَ مَا بَيْنَ رِجَلَهُهَا وَأَطَاعَنَتْهُو وَجَهَهَا
وَصَلَكَتْ خَسَّا وَصَامَتْ شَهْرَهَا أَرْبَعَهُمْ يَمِينَ الْفَلَبِ الْذَّبِيَّ عَلَى الْذَّبِيَّ وَكَنْهُهُ مَنَافِيَهُ الْذَّيَاءِ وَمَهَايَا
الْأَجْحُقِ يَقُولُ وَتَقُولُ وَلَا يَمْرِجِعُ إِلَى بَحْرِ أَبَدَا وَبَحْرِ الْأَوَّلَهُ فَقَبِيلَ يَارَمُولَكَشِو وَمَا الْمَوْهِ فَقاَلَ كَلَ

حسبه دلائل زكريا وهم من مجلدات تاريخ التواري

غَنِيَ مُتَرَفِّي الشَّيْبَةِ مُفَعَّدُ الرَّأْسِ هُنَّ وَ فِي الْعَارِضَيْنِ سَخَاةٌ وَ فِي الدَّوَابِشِ بَحَاجَةٌ وَ فِي الْقَفَاهِ شَوَّهٌ
 بَلَذَرِ الْمَحْنِ لَا يَمْتَهِي فِي أَرْبَعَ بَحْرَيْنِ النَّاَثَةَ وَ بَرْجَوْنَ الصَّعِيفَ يَعْنُونَ الْمُحْسَنَ وَ بَسْعَيْرَقَنَ الْمَدْنَيْرَ
 أَرْبَعَةَ فَلَيْلَهَا كِبِيرٌ الْفَقَرُ وَ الْوَجْحُ وَ الْعَدَاؤُ وَ النَّارُ أَبْعَدَهُ قَوْمُ الدِّينِ عَالِمٌ مُسْتَعِلٌ لِعِيلَهِ وَ جَاهِلٌ لَا
 لِيَسْكُفُ أَنْ يَعْلَمَ وَ جَوَادٌ لَا يَمْنَى بِمَعْرُوفٍ وَ فَقَرٌ كَلَّهُ بَيْعٌ أَخْرَى تَرْبِيَّهَا الرَّجَالُ أَرْبَعَهُ سَخَاةٌ وَ كَنْزٌ كَمْ
 وَ بَحَسِلٌ لَيْلَمُ فَالْمَحْنِ الْدَّبِيْرُ يَا كِلُّ وَ لَا يَعْطِيَ الْكَبِيرُ الَّذِي لَا يَا كِلُّ وَ لَا يَعْطِيَ الْمَلِيْلُ الَّذِي يَا كِلُّ وَ لَا يَعْطِيَ وَ
 الْلَّيْلُ الَّذِي يَا كِلُّ وَ لَا يَعْطِيَ إِذَا فَالَّعَدَلَ لِلَّهِ إِلَّا اللَّهُ فَيَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ مَعَهُ تَصْدِيقٌ وَ تَعْظِيمٌ وَ
 حَلَاؤهُ وَ حُرْمَهُ فَإِذَا فَالَّعَدَلَ لِلَّهِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ تَعْظِيمٌ فَهُوَ مُسْلِمٌ وَ إِذَا لَمْ يَكُنْ مَعَهُ حَلَاؤهُ فَهُوَ
 مُرَأً وَ إِذَا لَمْ يَكُنْ مَعَهُ حُرْمَهُ فَهُوَ فَاسِقٌ إِنَّ اللَّهَ وَ ضَعَ أَرْبَعًا فِي أَرْبَعَ بَحْرٍ كَمْ الْعِلْمُ فِي تَعْظِيمِ الْأَسْنَادِ وَ بَقَاءِ الْأَهْلَانِ
 فِي تَعْظِيمِ اللَّهِ وَ لَكَنَّ الْعَدْلَ فِي تَرْبِيَّهَا وَ الْجَاهَةَ مِنَ النَّاَثَةِ فِي تَرْبِيَّهَا يَدْنَاهُ الْمَخْلُوقُ أَرْبَعَهُ بَعْضَهُمُ الَّلَّهُ وَ بَعْضَهُمُ
 الْخَلَافُ وَ الْفَقِيهُ الْخَالُ وَ الشَّيْخُ الْزَّانِي وَ الْإِمَامُ الْجَاَبُورُ أَرْبَعَهُ بَنْظَرُ اللَّهِ إِلَيْهِمْ وَ بَرْجَهُ كَمْهُمْ مِنْ فَرِجٍ عَنْهُمْ
 كَرْبَهُ وَ مَنْ أَعْنَقَ لَهُمْ مَوْتَيْهُ وَ مَنْ ذَوَّجَ عَرَبَادَ مَنْ تَجَحَّضَ فَرْوَهُ الْعَيْبَةُ عَلَى أَرْبَعَهُ أَبْعَضُهُمُ الَّلَّهُ وَ بَعْضُهُمُ
 الْكُفَّارُ الْكَلِبُ إِلَى الْقِنَافِيَّ وَ الْفَالِثُ إِلَى الْمَعْبُشَيْهِ وَ الْثَّارِعُ إِلَى الْمَبَاحِيَّ ثَانَ الْيَسِيَّهُ تَجَزَّرُ إِلَى الْكُفَّارِ مِنْ أَغْنَاهُ
 مُسْلِمًا قَيْلَهُ لَمْ يَنْقَتَ فَالْأَبْرَهُ مَذَاهِبُهُ فَهُوَ كُفَّرٌ وَ أَمَا آثَهُ بَهْرَهُ إِلَى الْقِنَافِ مِنْ أَغْنَاهُ مُسْلِمًا وَ لَرْبَهُ
 اسْمَهُ وَ الْمُسْمَعُونَ بَعْرَفُوهُهُ وَ أَمَا آثَهُ بَهْرَهُ إِلَى الْمَعْبُشَيْهِ مِنْ أَغْنَاهُ مُسْلِمًا بَشَّيَّ وَ إِذَا سَمِعَ بَهْرَهُ وَ أَمَا آثَهُ بَهْرَهُ
 إِلَى الْمَبَاحِيَّ فَعَيْنَهُ الْأَمْرُ الْمَارِقُ الْجَاَبُورُ وَ الْقَابِقُ مَنْ طَوَّلَ شَارِبَهُ عُوْقَبَ بِإِذْبَعَهُ مَوَاطِنَ الْأَوَّلِ لَا يَجِدُ
 شَفَاعَهُ قَالَ شَافِعٌ لَا يَقْرَبُ مِنْ حَوْضِي قَالَ ثَالِثٌ بَعْدَ بَنْجَهُ قَرِيرٌ وَ الْأَرْبَعُ بَنْجَهُ ثَالِثٌ مُشْكِرٌ وَ نَكِيرٌ مَا يَغْضِبُ
 أَرْبَعَهُ لِأَرْبَعَهُ لِأَرْبَعَهُ الْمَالُ لِلْأَنْفَاقِ لِلْأَدَمِيَّاتِ وَ الْعِلْمُ لِلْعَلِيلِ الْجَاَبُورِ لِلْكَلِبِ وَ الْعَبْدُ لِلْعَبْدِ لِلْلَّعْنَمِ
 وَ الْدَّبِيْرُ الْجَعْنَيْنُ لِلْدَّعْنَانِ لِلْأَدَمَلَهُ لِلْأَدَمَلَهُ لِلْأَدَمَلَهُ لِلْأَدَمَلَهُ لِلْأَدَمَلَهُ لِلْأَدَمَلَهُ
 وَ هَبْرَهُ الْأَوَّلُ بَارِسُوْلُ اللَّهِ لَهُنَّ نَادِلَتْ فَلَاهُ فَإِنَّا الْدَّائِبَةَ الْفَارِهَهُ فَعَقَلَهُ وَ أَمَّا الْدَارُ الْوَاسِعَهُ فَبَصَرَهُ وَ أَمَّا
 الْيَابِ الْجَيْلَهُ تَحْيَاهُهُ وَ أَمَّا الْيَابِ الْجَيْلَهُ تَحْيَاهُهُ الْبَطْلَهُ أَرْبَعَهُ حَلُو وَ مَرْقَفَهُ وَ حَامِصُ فَالْحَلُو وَ بَيْبَتُ الْلَّهِ
 وَ الْمَرْيَقَطُخُ الْبَلْغُ وَ الْنَّفَهُ بَيْكِنُ الْحَزَارَهُ وَ الْحَامِصُ تَقْطِعُ الصَّفَرَاعُ أَرْبَعَهُ صَلَهُ لَا يَدْخُلُ بَيْنَهُ وَ احِدهُ مِنْهُ
 الْأَخْرَبُ وَ لَرْتَعَمُ بَالْبَرِكَهُ الْجَيْلَهُ وَ الْشَّرَقَهُ وَ سَرَبُ الْخَرَهُ وَ الْزَّنَانِ الْمَهَانَهُ أَرْبَعَهُ أَمَّا الْأَدَهُ وَ بَهْرَهُ وَ امَّا الْأَدَهُ
 وَ امَّا الْعِبَادَاتُ وَ امَّا الْعِكْمَانِيَّهُ امَّا مَامِ جَمِيعِ الْأَدَوَهُ بَهْرَهُ فَعَلَهُ أَمَّا كِلُّ وَ امَّا مَامِ جَمِيعِ الْأَدَبِ فَعَلَهُ الْكَلَادُمُ وَ امَّا
 امَّا جَمِيعِ الْعِبَادَاتِ فَعَلَهُ الْدَنُوبُ وَ امَّا مَامِ جَمِيعِ الْأَمْلَهُ فَالْقَسْرُ لَا يَصْلُحُ عَوْمَ امَّهُ الْأَجْوَاصُهُ امَّهُ امَّهُ
 حَوْاصِنُ مَسْلِكَهُ فَهَالَ حَوْاصِنَيْنِ أَرْبَعَهُ الْمَلُوكُ وَ الْعَلَمَاءُ وَ الْعِبَادُ وَ الْجَاهَرُ فَيَلَ كَبَعَهُ دَلَكَ غَالَ الْمَلُوكُ
 دَلَكَهُ الْمَلُوكُ فَإِذَا كَانَ الْأَرْبَعُ بَيْنَهُ بَرْعَهُ الْعَنَمُ وَ الْمَلَكُهُ أَطْبَاهُ الْمَلُوكُ فَإِذَا كَانَ الطَّيْبُ بَرْعَهُ افَنَهُ
 بَهْرَهُ الْمَهْرَقُ الْعِبَادُ دَلَلَ الْمَلُوكُ فَإِذَا كَانَ الدَّلَبُلُ صَلَاةَ امَّهُنَهُ فَهَنَدِي الشَّالِكُهُ وَ الْجَاهَدُ امَّا مَاهُهُ
 فَلَنَجَلُو فَإِذَا كَانَ الْأَمْيَنْ خَاشَافِنَ بَعْمَدُهُ بَلْهُ أَرْبَعَهُ لَعْنَمُ اللَّهِ مِنْ نَوْفِ عَمَرِهِ فَأَصْنَعَهُ مَلَكِكَهُ الْذَّيْجُو
 نَفَسَهُ فَلَلَهُنَّ قَوْجُ وَ لَلَهُنَّ تَرْسِي الْشَّالِابُلَهُ وَ الْرَّجَلُ بَقْبَشَهُ بِالْيَسَادَهُ مَدْعَلَفَهُ اللَّهُ ذَكْرُهُ وَ لَلَّهُ ذَكْرُهُ وَ بَالْجَلَلُ

وَنَبِعَ فَالْيَمْ بِعْدَ إِنْتِهِرَتْ مُولَ خَدَ الْيَمْ زَمَانَهَا

وقد خلقوها الله أنتي مُضليل الناس بربك الذي يهلكهم يقول للمسلم هلم أعدت درجاً يمك
لهم سمعت شئ ويفعل ذلك كوفارك الدياب ولديش بعنه عذاب الرحاب استعمل عذاباً لفوم فضلهم
يمحس فهل مانحس شئ قال ما نفع فوم العهد لا سلط الله عليه عذاباً وما حكموا بغير ما لزمه
الله فشكى لهم الفهم وما ظهر لهم فالغاصحة إلا فشيء فيهم المؤمن لا طففو الكبائر إلا منعوا الله العذاب
بالسرورين ولا منعوا المأذون إلا جليس عنهم المطر لهاها جنت آخر خمسة مرات سخيف بالعلم الخمس الذين
ومن اسخيف بالامر خمسة الدنيا ومن اسخيف بالمير خمسة المسايق ومن اسخيف بالآذى خمسة عدو ومن
اسخيف بالهلاك خمسة طيب عدته خمسة شباباً فلابد لهم من خمسة لا بد لصالحهم من النار اذول من خمسة
المشتلة فلابد من شر الخروج لا بد لستار خمسة من النار الثاني من حجا لس الشافل املاكم من الزفاف لا بد للذريه
من النار الثالث من ليس الشاب الغاز خوف لا بد لهم من التكبير لا بد للمسكير من النار الرابع من جلس على طهرا
السلطان فلا بد ان يتكلم هو بيبي الشيطان ولا بد من يتكلم بهوا من النار الخامس من تباع واسمه ملا
فغيره فلا بد لهم من الرباع ولا بد لا كل من مامن النار لا يخلو عن دخل عالم لا بد عنكم من خمسة العذاب
من الشلتات الى البعنين ومن الوارى الى الا خلاص ومن العبرة الى الرهبة ومن الكبر الى النواضيع ومن
العدا الى الحجه سياز ما على امهاته يحيون خمسة وينسون خمسة يحيون الدنيا وينسون الآخرة
وينسون المال وينسون الحساب وينسون الشفاعة وينسون حمور وينسون القبور وينسون النفس وذنوبهم
الرس او لثث برثون مثني وانا بري ضفائم من يتكلم بكلام الدنيا في خمسة مواضع احيط الله عالمه سبعة
سنة او لها المجد ما نبه عنها في امداد القرآن وثارتها عن دلشیع الجنائز ورابعها في المفتر و
خامسها عن دلائل اذان اذا كان يوم القيمة مخرج من جهنم عقرها سهاما حربا وانها بالستمائة السابعة
ذاتها ما لا رضي الشافل وفها بين المسير في المغربي فتفعل بالعربي الصوت الاعلى اين اهلن اهلي فهلي فهلو
حربيين من ارذن فتفعل خمسة نفرين امه محمد صحتي الله علبي والله الاول نار الصلوة الثاني من
الركوة الثالث شباب الخمسة الرابع عالي الوالدين الخامس من يتكلم بكلام الدنيا في السابعة
كان لفظ الطار وترجع الى النار اربعين في جميع المال خمسة شباب العناوين جميعه والشغل عن ذكر الله
باصلا الحرج والخوف من سالبه وسماقه واحتمال اسم الحال لغيره مفارقة الصالحين لا يحل وفي الغفران
خمسة شبابا راحظ النفس من طلبها والفراغ لذكر الله من حفظه وامتن من سالمه وسماقه واسبابها
الكبائر لفسيه مصادحبة الصالحين زرل القرآن على خمسة حلال وحرام وحكم وملائكة واماثال
فالخلال وحرام وحرام واغسلوا بالحكم وأضنو بالذلة وألغوا بالاشتا قال الناس خلا خمسة
منهم من يرى ايان لرزق من الكتب فهو كالغزو صنفهم من يرى ايان لرزق في الله وان الكتب سبعة فلا
يدرك عظيمه ام لا فهو مساق في شال وصنفهم من يرى ايان لرزق من انتقامه ان الكتب سبعة فلا يدرك
ويعرف الله من اجل الكتب فهو فاسق صنفهم من يرى ايان لرزق من الله وبرئ الكتب سبعة لا يدرك
حده ولا يعيضي الله لا يدخل الكتب فهو موسى من خلص من تعلم العلوم للذكي ما يجاها هكلا ومن تعلم العلوم

درَّنَ العَلَى مَا يُمْنَافِيَهُ وَمَنْ كَعَلَهُ لِمَا يَأْتِيَهُ مَا يَكْفِيَهُ الْمَايِّدَةَ فَهُبَّا وَمَنْ عَلَى
الْعَيْلَ مَا يَخِرُّ فَأَخْسَرَهُ مِنْ مَصَابِ الْآخِرَةِ فَوَانَ الْعَلَوَهُ وَمَوْنَ الْمَلَوَهُ وَذَالْسَائِلُ وَعَالِفَهُ الْمَدِيرُ
وَفَوْنَ الْزَكُورُ خَسَرَهُ مِنْ مَصَابِ الدُّنْيَا فَوْنَ الْجَنِيبِ فِي عَرَفَهَا بِاللَّالِ وَشَمَائِلِهِ لَأَعْدَادِ اَوْلَادِ الْعِلْمِ وَأَمْرِهِ
رَوْأَبُو أَمَامَهُ أَنَّهُ لَأَنْتَيْ بَعْدِيَ وَلَا أَمَمَهُ بَعْدَكَ إِلَّا فَاعْبُدُ فَارْتَكُمْ وَصَلَوَانِخَسْكُمْ وَصُومُوا شَهْرَهُ وَتَجَوَّبَتْ
رِئَكُمْ وَادْرَأَكُوهُ أَمَّا الْكَمْ طَبَّهُ بِهَا أَنْفُكُمْ وَاطَّبَعُوا لَهَا أَمْرُكُمْ وَنَذَلُوا جَنَاحَهُ رَتَكُمْ سَنَدَلَهُنَّهُمْ أَنَّهُ وَكُلَّهُ
جَابِيَ الْأَيَّدِيَ فِي كِتَابِ اللَّهِ وَالْمَكْدِبِ بِقُدْرَاتِهِ وَالنَّارِ لِلْسَّبِيَّ فِي الْمُسْتَحْلِ مِنْ غَيْرِهِ مَا حَرَمَ اللَّهُ وَالنَّاسُ
بِالْجَنَّوَهُ وَلَيَتَذَلَّ مِنْ أَعْرَافِ اللَّهِ وَبَغْرِمِ مِنْ ذَلَّهُ أَنَّهُ وَالْمُسْنَادُ لِفَعَلَهُ الْمُسْلِمُونَ الْمُسْتَحْلِ لِسَبَعَةِ هَلَلَهُمْ أَنَّهُ فِي طَلَمَهُ
بِوَمْ لَأَظَلَّ الْأَظْلَهُ عَادِلٌ وَبَسَّا نَسَاعَ فِي عَيْدَهِ أَشْوَرَهُ وَرَجُلَهُ مُنْعَلِّهُ بِالْمَسْجِدِ إِذَا أَسْرَحَهُ مِنْهُ حَتَّى يَرُوِ الْبَرَّ
وَرَجُلًا زَكَانَيْهِ طَاغِيَهُ فَاجْهَمَهُ عَلَيْهِ لِلَّهِ وَلَقَرْبَاهُ وَرَجُلًا ذَكَرَ أَنَّهُ خَالِقًا فَاضْعَنَاهُ وَرَجُلًا غَنَمَهُ أَغْرَيَاهُ
حَسِيجَيَّا لِفَضَالَهِ أَخَافَ اللَّهُ وَرَجُلًا ضَدَّهُ وَبَصَدَ فِي فَانْخَفَاهَا حَسِيجَيَّا لَأَعْلَمَ شَهِمَهُ الْمَاءِ بَصَدَهُ وَبَهِنَهُ
عَلَيْكُمْ بِالْتَّهِبَّيْرَهُ بِنَسْفِ الْمَرَهُ وَبَهِنَهُ بِالْبَلَغَهُ وَبَهِنَهُ بِالْعَصَبَهُ وَبَهِنَهُ بِالْأَعْيَاهُ وَبَهِنَهُ بِالْخَلُوَهُ وَبَهِنَهُ
النَّفَسُ وَبَهِنَهُ بِهِبَهُ بِالْقَمَ الشَّهَدَ أَسْبَعَهُ الْمَفْوُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَبْطُورِ شَهِيدُ الْمَوْقِ شَهِيدُ وَالْبَيْتُ
بِهِنَهُ الْمَدِيمُ شَهِيدُ وَالْعَرْبُو وَصَبِرَا ذَيَّهِ وَلَمْطَعُونُ وَلَرَأَيَهُ أَذَّمَاعَهُ الْوَلَادَهُ أَسْبَعَهُ بِمُولَاهُ عَلَيْهِ
أَرْسَهُهُ بِهِنَهُ فِي مَطْلَفَهُ وَبَهِنَهُ فِي عَاصِمَهُ لِرَوْحَهَا وَبَهِنَهُ فِي خَيَانَهُ الْأَمَانَهُ وَبَهِنَهُ مَا لَأَنْزَكَ وَبَهِنَهُ
وَصَسَهُ الْمُسْتَهَيَّ وَبَهِنَهُ فِي تَحْرُرِهِ أَفَرَأَهُ سَاقِهِهِ لِلْمَلَالِ زَوْجَهَا الْأَنْتَرِهِ اللَّهُ بَوْمَ الْفَهْرُ الْأَسْبَعَهُ فَهُوَ مُرَ
بِهِنَهُ إِلَى الشَّارِ الْمَوْطَئِ وَالَّذِي يُنْهِي بِسَيِّدِهِ وَالَّذِي يَأْتِي الْبَهَائِمَ وَالَّذِي حَارَزَنِيْغَلَاهِمُ وَالَّذِي يَجْمَعُ مَعَ بَهِنَهُ
زَوْجِهِ وَالَّذِي يَنْهِي بِالْجَارِ وَالَّذِي يُؤْذِي الْجَارَ أَسْبَعَهُ خَصِّيَّا مِنْ عَلَيْهِ بَهَامِنَهُ أَمْتَهُ حَشَرَهُ شَهِمَهُ مَعَ الْبَيْتِ
وَالْمَصْدَرِيَّهُنَّ وَالْشَّهَلَهُ وَالْصَّالِحَهُنَّ فَهَنِيلَ وَمَاهِيَ نَارِسُولِ اللَّهِ قَهَامِنَهُ وَرَدَحَاجَاهُ وَأَعَانَ مَلْهُو وَرَهِيَّهُنَّ
وَهَدَهُيَ ضَا لَأَوَاطَمَ جَارِيَّاهُ وَرَأَعَطَنَاهُ وَصَنَافِي بَوْمَ حَرَشَدَهُ خَافَهُو مِنْ لَهُ وَصَلَوَ الْأَرْجَفَاهُهُ
فِي الْأَنْهَارِ بَرَكَهُ وَفِي الْعُمَيْ مَغْفِرَهُ وَفِي حَسَلَهُ الْرَجَمِ عَشَرَهُ حَصَارَصَالَهُ وَفِرَجَ الْمَلَادِهِهِ وَسَاءَهُ الْكَثَا
وَرَغَيْهُمُ الْسَّبِطَانِ وَزِيَادَهُ الْعَرْقِ وَزِيَادَهُ الرَّزْقِ وَزِيَادَهُ الْمَرْقَهِ وَزِيَادَهُ الْتَوَابِعَهُ شَاهِيَّانِوَرَهُ
كَرَهُ مَعَايِيَهُ النَّسِيَا وَغَنَلُ الرَّاهِنِ وَطَوْلُ الْمَفَامِ عَلَى الْخَلَدَهُ وَالْكَلَامُ عَلَى وَائِنِ الْمَحَدَهُ وَكَرَهُ
الْطَّبِيَّهُ شَرَبَهُ بَلَاهُ بِالْبَلَهُ وَالْنَّظَرُ إِلَيْهِ لِفَرَجَهُ وَالْنَّوْمُ عَلَى الْوَجَهِ وَشَرَبَهُ بَلَاهُ بِالْفَيَامِ وَمَسَحَ الْوَجَهَ بِالْكَهْ
عَشَرَهُ مِنْ هَذِهِ الْأَمَمَهُ كَفَارَهُ عَالِمَهُ الْعَيْنِهِمُ وَظَنَوَهُمْ مُؤْمِنُونَ الْمَنَاهِلُ فَغَرَّهُو وَالْدَّبَوَهُ وَمَانَعَهُ الْزَكُورُ
وَهَنَابَهُ الْجَزِيَّهُو مِنْ وَجَهِهِ الْجَنَجَهُ قَلَمَ بَحَجَهُ وَالْسَّائِيَّهُ فِي الْفَيَنِ وَبَاعِيَهُ الْسَّلَاجِ لَاهَهُ الْمَرْجَهُ وَنَاهَهُ الْمَرْجَهُ بِهِنَهُ
وَنَاهَهُ الْبَهَيَّهُ وَنَاهَهُ ذَاهَهُ خَرِمَهُ لَاهَهُ كُونُ الْعَبَدَهُ الْسَّيَّاهُهُ وَلَاهَهُ الْأَرْضَهُهُ وَلَاهَهُ كُونُ قَصْوَهُهُ وَلَاهَهُ كُونُ
فَضُولَهُهُ كُونُ مَسْلِيَّهُهُ وَلَاهَهُ كُونُ مُسْلِيَّهُهُ دَيَّلَهُمُ الْنَّاسُ مِنْهُهُ وَلَاهَهُهُ وَلَاهَهُ كُونُ مَنَدَهُهُ وَلَاهَهُ كُونُ
وَلَاهَهُ كُونُ عَالِيَّهُهُ كُونُ عَالِيَّهُهُ بِالْعِلْمِ وَلَاهَهُ كُونُ عَالِيَّهُهُ بِالْعِلْمِ حَتَّى كُونُ زَاهِدًا وَلَاهَهُ كُونُ زَاهِدًا حَتَّى كُونُ
وَرَعَاهُ وَلَاهَهُ كُونُ رَعَاهُ حَتَّى كُونُ مَنَادِيَّهُهُ لَاهَهُ كُونُ مَنَادِيَّهُهُ مَنَادِيَّهُهُ وَلَاهَهُ كُونُ عَالِيَّهُهُ

و نایع احوالیم بعد از هجرت رسول خدا آن زمانها بذر

لَعْنَةُ بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى يَكُونَ عَالِمًا لِأَعْشَرِ مَا عَلِمَ إِنَّمَا كَرَّارُهُمْ فَلَبِرٌ وَعَلَيْنِيَّا الْسَّلَامُ لَحْسَانًا فِي الرَّأْسِ فَجَنَاحَيْهِ خَلْقًا
فِي الْجَنَدِ فَأَعْنَى الْكَوَافِرِ فِي الرَّأْسِ فَأَلْتَوَالُ وَالْمَضْمَضَةُ وَالْأَسْنَدُ شَاقٌ وَفَضَّلَ الشَّارِبُ وَأَغْفَلَ الْجَنَدِ وَأَمَّا
الْمَوْتُ فِي الْجَنَدِ فَأَنْتَنَا وَالْأَنْتَخَادُ وَالْأَسْتَبْحَاءُ وَنَفَّ اللَّابِطُ وَفَضَّلَ الْأَطْفَالُ الْأَصْلَامُ عَوْدَ الدِّينِ وَ
فِيمَا لَعْنَرْ خَيْرَ الْأَوْجَهِ وَنُورُ الْقُلُوبِ رَاحَةُ الْبَدْنِ وَأُنْسُ الْعُبُورِ وَمَنْزِلُ الرَّحْمَةِ وَمَصْبَحُ الْمَنَاوِفِ
الْمُبَرَّانِ وَمِرْضَاهُ الْرَّبِّ وَمِنْ أَجْنَبِهِ وَجَنَابُهُ مِنَ النَّارِ وَمَنْ أَفَمَهَا فَلَدَاهُمْ الْدِينُ
وَمَنْ تَرَكَهَا فَلَدَهُمْ هَذَمَ الدِّينُ

بِعْلَمُ شَرِّ الدَّرَرِ

3

جبل دار الرايب و بحث من مجلدات مسح البورسنج

١٠

مال فتن ألا يبارك فيه فال إلا اخر و ستر يذكر من أكل و تعلم و منع زيفه و ضرب عبده ألا لا يذكر كلامي
من ذلكم من يبغض الناس و يبغضونه فال ابن آدم إذا كان عندك ما يكتفيك فلا يطلبوا بطبعتك ذلك
من ذكر الله فبذلك معرفة و كفأ ذلة فذلك الشبيه به لآذا الله بسيء بغير جعل صناعته في أهل الحفاظ
فال شئونها النظرين كناية لا نفعوا منها ولا نفع عن ابنها روى عنه أنه وجه على ما في بعض الوجوه فقال
له في بعض ما أوصي به على مذهبك وأنا بذكرينك كل يوم ما فيه وأبرز للطهور
وقد تم الوصيحة على الشرف بالضعف على المفوي و النساء قبل الرجال ولا بد لكل احمد بالغليون على المثل
وشاءوا أنقران فإنه أبا مالك قال يا عليا
كيفها فحال كلها باعى لا يكتفها يا عليه كويك كوشة كشيم كوشة لا
رسول العاذرين كوشة لا تانيلا لا
داوى برادي توباتي سيدرو آلة و فف بين بدهير بجل فاز بعد فظفال لا لا لا خضر قلبي بن يا حمزة من فرديش كاشاد
ما كل ألمد بدل فال أنس عينه وابراهيم من شرار النساء و كانوا من حمزة هن من حمد بفال زوجو الزرقان
فيهن يهنا فال حسن من آلة الله عز وجل بقى فأحد منهن و يجب له الجنة من سفي هامة صاد بها أو
اطعم كبد لها فيه أو كبي جلد عاشر به أو حمل فلعا حافيه أو أغنى فباء غايتها فال حسان العرف وفتح
مسانع الشهوة وصلوة الرزق طفيف غضب الرزق صلة الرزق لزيل في الغرفة ندع مسند الشهوة والحكمة
الله عليه واله بقول الله تعالى وتعالى يا ربهم من كل من غير قدر سلطنت علبة من كل من لا
يعرفني فال جعل عزيزي شفطيل سببي عدواني في الناس جميع من قدر ما بين تحليسه وما بين تحليمه
دخل الجنة كسى كه زبان خوده وفرح خوده بخطك إنه سخري لا يرى إلا سرور شود دع ما يرى
إلى ما لا يرى يك فن رعن حول الجمالي وشك أن يقع فيه لا يزع الرسم إلا من شفته من لا يزاح لا يرمي
نعم مطهيم المؤمن إنك لن تجد فهد بشي تركه شفته المشغولوا لك بالحر عيشا و الشر حاجة آخر كسر ووزن
يعلم فلينا من حسنين سلام المرأة تركه ما لا يعيه العشا هـ ما ال لا يعبد ما غال من المصعد أربعه
أذ وعمر العنكبوت العفن بعد الأيمان باليه الود دار الناس إذا ألاكم كنهم قوم فاكروا موت الناس
معادن من ينجز من شيء فليس منه علبات بالناس مثا في يدي الناس فاما لك و اطعم فاته فخر حاضر
عند الصد و المتصدق العميل ذو دمه و ابن قل سكان الكفوف كسكنان القبور الشهد من غلب هو انه
الولد زجاج من الجنة يحيى كم خيركم لا يهله السفر فطعنه من العذاب المفتش به معان خيركم طال عز
و حسن علم حسن الجوار عاره الرايا لا ينهم إلا ما جعلت سهلان خير النساء الولد الود الولد الولد
الغيرة زجاج ما يحيى فال ذلك من خلقك ديني يحيى عطائى بدر رابا سر بر زاد بسيكوس مونيت
الطاعم لك كن زجاج الصائم الصائم حسن الملكة زجاج لو كان لأبن آدم واديا زجاج به لك شفتي
البهما زجاج لا ينم لا يجوف ابن آدم إلا الزاد و برب الله على من ناب من على عمار آراء آراء الله
عمله إن الله يحيى معالي الا خلافي و يكره سفافها كاد القرآن يكون كفراً المنيو الرزق في جهالها

جلد اول از کتاب دو مر من مجلدات تاریخ التواریخ

١٤٢

شیرفین کان زن ام تو لیزیلر و لام نیعیم فال خیر سله ما زین الک عالی و العلیه خدا را عالم فاعظی اعلم
والله والملک ما خیر از العالم فضل العلیم خیر و فضل العباد و قال لذیع خلای فتنه بخارا و الاکحون فارنه
بصیرت فی مثل حال و کثیر الذئبی خارک الله تعالیٰ یعنی کل این زان علی فلذیهم ما کانوا کنیبون و الحلویں کیا
و لا شیع منهن و العمل بیهی و محابی المؤمن میکل بارسول الله و من المؤمن قال الذي اظغافم الغنی و انسافم
الذکر قال زن ایش بالفضاء بین المسلمين فلنعدل بینها همی می تحظیه و ایش ایه و بخلیه قال لا یتفضی المضی
و فوغضیان کان بکشیدی اصرایا زا ابرد نهیلی بزیدیا فاجعلوه حسن الوجیه حسن الایم قال اضریبو اللہ عزیز
علی التیغایر و لا تصریوها اعلی ایث اراد لغصیب احمد کاروان کان فاما فلیبغیعند فان کان فاعدیا فلیبغیعند فان
رجل من جمایع یارسول الله کشت افضل من خوبی فیا کان کان لک عقل فلک صنل و این کان لک عقل
فلک عرق و این کان لک مال کان حسب و این کان لک نفع فلک ذین قال لیزیل خیر کنم من زریل از
لایزویه و لا الآخرة للذیلیا و لكن خیر کنم من اخذ من همه و هنیه قال ان فامیلا شاعر علی احمد کرویه
پکیه فیبله فاسطاع ان یغیر سه افییق علی قال رجل ای زنی سعرا فیا همی حفظ الله و کنیه زریل الله
الستوی و غفرانیت و وجہت للیخیجیت و کنت قال هناد و اخابو ایا طردیه شفیع النبای المضیت و
تشیل سیجهه القلب قان لاحد اینی بذیت اکذاب گمیون و اکذاب گیلیون و ایت کنمیں زیحان الله روی عن جابر
قال جانعا ایسول الله و ایوبکر و عمر فاضمیا اهم رطبیا و سعینا اهم ماء فیا هندا من النعیم الذی فیلیون
عند روی ایه ایی رطیب سقی و بیل چیعتیا باکل من ایقیل فییا همیه و ایکی من هندا فیا ضیف ایه
فیا کان هذل ازیمه و فییه بدی و لذیخیج فیکیل روی ایا کل رطبیا و طیخیا و قال هذل ای اطیبان روی
عنه صتل الله علیه و الیه و قد و عیا کانی جبریل فیا لی شیفا کیمیعندی این طاب بیجیه لک خیر
امنیک بچاء علی زنی طالب بی رفیکه فیری قال بیت لا نرمیه جمایع اهلیه قال اطعموا المرة فی شهرها
الذی شدیفیها آنمریان ولد هایکون چلیما تیغیا جاءت فاطمه بانجیس و الحبین علیهم السلام الى
رسول الله صتل الله علیه و الیه فیا لک لک ای خلها فیا مال ایشیک مال بخیلها ای خلدا الحسن فی قبله و
اجلسه علی خدیه البهی فیا لک ای خلدا خلته هیبی و خلیفی همی ای خلدا الحسن فی قبله و اجلت علی خیاه
الپیری و قال ایا اینی هذل ای خلته شجا عنی و جو دی لعن الله الامیرین بالمعروف فی الشارکین و ای اینی عیی
المنکر العالمین بی بیعثام سیمی نظری ای ایه و فیا شیمی عوارضها و ای ظری ای عییشها الکنفی ای ایه
اکنل کم ای بختی ای ایه ای خلکم فیا کنیزی ای ایه فیا لایغین و ای ایعده فیا لایجاف و غصیو ای ایه و کیمی ای ایه
و لاخفظوا المزیج قال الله علیه ای ایه ای عودیلی من جبار السویی فیا المعنی ایه فیا ذار النبادیه یعنی
من عذر السینی فیا لک الله ای خلکیه کل ای عزمیات میل بایه فیا لاینی و بین فیا مکیت دیا و بیوری الدلیل کل شیه
یکنونیه الرجیل بایطیل ای ایه و دیمی ای فییه و می ایعیه ای ایلیه لکیس هواک و ای ایه و ای ضیع
ما شیت من ای ایه الله بیه کیمی ایه کیمی ایه کیمی ایه و عرقه معاایب فییه ای ایه و ای ایه حیین من ای ایه
و ای ایه من ای ایه کیمی ایه حیین ایه

